

BAROSS SZÖVETSÉGI

DOHÁNYÁRUSOK LAPJA

Előfizetési ára évi 24 pengő.
Dohányáros tagoknak ingyen.

Megjelenik minden hó
első és harmadik csütörtökén.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII., Múzeum-utca 17. szám.
Telefon: 136-356.

Felelős szerkesztő: vitéz CSIHÁS ENDRE

Aktatömegek

hevernek, porosodnak évtizedek óta az ország többszáz nagyáruházaiban most, amikor szinte minden alkalommal foglalkozunk kell a jelenlévő nagy papirhiánnyal. Miniszteri nyilatkozatokból állapítható meg, milyen horderejű kérdés ma a papirhiány kérdésének megoldása. Rendeletek látnak napvilágot azért, hogy ezen a bajon enyhítsen. A ponyvaregények halálos ítéletét jelentő rendeletnek sem csupán a szellemi mélyely kiirtása volt az egyedüli célja, hanem az is, hogy az ilymódon elért papirtakarékosságot enyhítse a papirhiány problémáját. A napilapok terjedelmének korlátozása is ezt a célt szolgálja.

Meg vagyunk győződve arról, hogy az arra illetékesek keresik és minden bizonnyal meg is találják a módját annak, miképpen tudják a papirhiányt enyhíteni. A közelmúltban olvastuk a napilapokban, hogy az egyik felvidéki visszacsatolt vármegyének irattárának aktatömegei csupán hat vagonot tölthettek meg. Hogy ebből a hat vagon irattömegekből mennyi az, ami még „eleven” aktának számít és mennyi az, amire már csak az enyészett hervadása vár, nem tudjuk, de olyan számot jelent, ami mégis megdöbbentőre készlet. Vajon mennyi akta, mennyi feleslegessé vált akta heverhet el a különböző minisztériumokban, községi és városi adminisztrációknál és különböző egyéb fórumokon és hatóságoknál, ha csupán egyetlen visszacsatolt vármegyének irattára hat vasuti kocsi volt képes megöltöni?

De el tudjuk képzelni, hogy ezek az aktatömegek javarészt még nélkülözhetetlen „eleven iratok” és mint ilyenek, nem értékmegmearra, hogy a papirgyárak őrül malmai új papirrossá gyurják azokat. De a gondolat tovább fur, rág az emberi agyban és nem tud könnyedén elszaladni a „lehetőségek” körvonalaiból. Itt vannak például a már említett nagyáruházi aktái. A ma érvényben lévő „Dohány-eladási jogszabályok” előírják, hogy minden nagyáruháza és elosztó köteles a kisárusi vételezési ieket 10 (tíz) éven keresztül megőrizni. Azonban igen sok olyan nagyáruháza van, ahol ezek a vételezési iek évtizedekre visszamenően vannak felhalmozva, tudja az Isten, milyen

cél érdekében. Hogy ennek a rendelkezésnek van valami magasabb célja, abban egy pillanattal sem kételkedünk, bár ezt a célt nem ismerjük. De vajon tényleg mulhatatlanul szükséges, hogy ezek az iek 10 évre visszamenőleg is megőriztesenek?

Hangsúlyozzuk, hogy nem tudjuk, ez mennyire szükséges és egyáltalában nem is kívánunk a kérdésnek érdemi részébe beleavatkozni. Ehhez jogunk sincs. Csupán feltesszük a kérdést: tényleg elsőrendű ér-

dek fűződik-e ezeknek az ieknek ily hosszú időn keresztül történő megőrzéséhez? Ha igen, úgy nem szóltunk semmit. De ha netán ezt az intézkedést mégis revízió alá lehetne vonni, olyan papirtömeget lehetne egyik napról a másikra elővarázsolni, hogy az bizvást többszörösen felülmúlja a fentebb említett visszacsatolt vármegyének irattárának aktatömeget. Pedig egy hivatali irattár aktatömegeit tulajdonképpen nem is olyan gyerekség.

Nemes példa

Őzo. vitéz Turcsányi Tiborné csepregi dohánynagyáros kartársnőktől az alábbi sorokat kaptuk:

„A nagyáruházaikhoz tartozó, hazafiasan gondolkodó derék kisárusaim megértve és áthatva a komoly idők szellemétől, önként és egyhangulag lemondanak azokról a hillekről és pengőkről, amit a visszaadott — és nekünk igazán semmibe sem kerülő — szivarka dobozokért kapnának, hogy az abból befolyt összegekért a harctéren küzdő honvédeink részére dohányneműt küldhesünk. Mivel pedig ez oly szép, hazafias és jószívű valló cselekedet, tisztelettel arra kérem a Badocs teit. Szerkesztőségét, hogy kisárusaim ezen szép gesztusáról a legközelebbi újságunkban megemlékezni sziveskedjék. . . A jó példa ragadós, hátha az erről szóló íráson országsszerte felbuzdulnának kis- és nagyárusaink, s hasonlóképpen gondolkozva, odajuttatnának ezt a kis szeretetadományukat, ahol a legnagyobb szükség van rá, amivel aztán egy kis mosolyt is tudnánk csalni elcsigázott honvédeink arcára. Nekünk pedig igazán csak egy kis figyelembe kerül a dobozok felnyitása és összegyűjtése, hogy ilyen módon örömet szerezhesünk azoknak, akik keményen küzdenek értünk, vérüket áldozzák és szenvednek a harctéren. . .”

Ugy érezzük, a fenti szívből jövő és nemes lélekből fakadó sorokhoz nincs sok hozzátenni valónk. Meleg szeretettel köszöntjük a csepregi kartársakat és kívánjuk, hogy az Isten áldása legyen rajtuk, nemes gondolko-

dásukért. De köszöntjük magát a levél íróját is, mert úgy érezzük, neki is része lehet abban, hogy kisárusai valamennyien ily nemesen gondolkoznak. És hogy kivánsága máris teljesült, bár csak kis részben, ime örömmel közöljük, hogy Bay Kálmáné budapesti 36. dohányelosztó kartársnőnk hasonló nemes elgondolástól áthatva ugyancsak rábirta kisárusai nagyrészt a hazafias és igazán minden dicséretet kiérdemlő cselekedetre.

Bay Kálmáné kartársnőnk ugyanis, a kezeink között lévő Magyar Vöröskereszt által kiadott nyilatkozat szerint a dohánykisárusai által összegyűjtött 76.60 pengő összeget ott lefizette, hogy abból a harctéren küzdő derék magyar testvéreinknek juttatandó adományait növeljék. Az adományozó dohánykisárusok a következők:

Balasa Károlyné, Bán György, Bader Antalné, Becker Pálné, Bobitsch Arturné, Estók Gyuláné, Döbrössy Gyuláné, Falvay Jenőné, Freissperger Gyuláné, Gábor István, Grineusz Istvánné, Hajós Miklósné, Hegyi Ede, Kántor Béla, Kiss Pál, Kuglics György, Kulcsár Antal, Lehotzky Aladár, Mattyasowszky Lászlóné, Nagy Lászlóné, Nöhrgy Pálné, Oláh Józsefné, br. Metzger Rezsőné, Pravotinszky Vilmosné, Púha Gábor, Reiner Frigyes, Sejő Ilona, br. Schmertzing Ilona, Soós Jolán, Steigerwald István, Szegedi Mihály, Seitz Alfréd, Tóth Ferencné, Urbánovich Artur, Bálint István, Somogyvári János, Csikor István, Pittenbacher Józsefné, Hajdu György, Kehrling Aladárné, Bay Kálmáné.

Kívánjuk, hogy a közeljövőben, hasonló példaadásról számoljunk be lapunkban.

Hulladék-papir gyűjtése

Nagy probléma megoldását vállalta magára a Dohányjövők, amikor a trafikokban összegyűlemlő papirhulladékok összegyűjtését tűzte ki célul.

Nem állítjuk, hogy a kérdés megoldhatatlan, de nem olyan módon, mint ahogyan azt eltervezték. Mint ismeretes, a Központi Dohányárutárak olyértelmű rendelkezést adott ki, mely szerint a kisárusok tartoznak a hulladékpapirt összegyűjteni, azt a budapesti elosztóhoz beszállítani, ahonnan a Raktár kocsjai, az üres katonok visszazállítása alkalmával azt beszállítatja a Raktárba. A Raktár azután ezeket a beszállított mennyiségeket egyenként megmátsálja, azokról jegyzék útján értesíti az elosztókat, az elosztók pedig a kisárusokat. A mátszálas eredményét a Raktár összegszerűen jóváírja az elosztóknak, és az elosztók a megfelelő összegeket kifizetik a kisárusoknak. Ezt a rendelkezést lapunk legutóbbi számában már leközöltük.

Míndez így röviden elmondva roppant egyszerűnek látszik és nem is lehet ellene senkinek kifogása. Hivatali hatóságaink megállapították, hogy a papirhulladék gyűjtése nemzetgazdasági érdek és így ezen vitatkozni nem is lehet, meg nem is volna illő. Az érvelésnek teljes mértékben helyt adunk és elismerjük a cél fontosságát. Ugyanis illetékes helyen nyert felvilágosítás szerint az a helyzet, ha a trafikosság nem gyűjt össze megfelelő mennyiségben hulladékpapírokat, — amiből aztán új eljárással ismét csomagolásra alkalmas szabványokat készítenek a papirgyárak — akkor előállhat majd az az eset, hogy a dohánygyárak nem tudják csomagolni a cigarettákat, szivarokat és dohányokat és röviden szólva, — megáll a bolt! Ha odafont így látják a helyzetet, valószínűleg, sőt egészen bizonyosan így is van, tehát elsőrendű érdek fűződik ahhoz, hogy mindenki összegyűjtse meg a trafikjában elhullajtott villamosjegyet is, mert különben megtörténik majd, hogy a cigarettákat katonokban ömlesztve kapjuk és a kisárusok

azt kénytelenek lesznek zsebkendőben elvinni. Tehát ne mosolyogjunk le a kérdést, ne kicsinyeljük azt le, hanem igenis ébredjünk a papírgyűjtés fontosságának tudatára.

De ha el is ismerjük a kérdés fontosságát, szeretnénk rámutatni azokra a hibákra, melyek miatt egész bizonyosan nem lesz eredménye a gyűjtésnek, bármennyire kívánatos is lenne az.

Ez a cikk távolról sem akar kritikát gyakorolni egy hatósági intézkedés felett, hiszen tisztában vagyunk azzal, hogy háboru van és háboruban mindenkinek első kötelessége az engedelmesség, minden feltétel nélkül. A rendelkezés szükségességét és fontosságát sem vitatjuk, sőt mi hangoztatjuk legjobban, mennyire szükséges az. Sőt éppen azért, mert végeredményben mi érezhetjük meg leginkább a papirhiány következményeit, szeretnénk olyan intézkedést látni, melynek meg is lenne a kellő eredménye.

Íme tehát egészen röviden és tárgyilagosan, mik azok a hibák melyek szerintünk az eredményességet gátolják. Az intézkedés azt mondja: a kisárusok az összegyűjtött papírt vigyék be az elosztóhoz. Ez így elméletben egészen természetes és könnyű dolog. Ám csak egy egyszerű kérdést tegyünk fel: Miben vigyék azt be az elosztóhoz? Erre az az intézkedés van, hogy az elosztó adjon zsákot a kisárusnak erre a célra. Igen ám, de egy elosztónál alig van több zsák, mint egy héten 8—10 db, hogyan adjon akkor 40, vagy 50 kisárus mindegyikének zsákot? Erre azt mondja a Raktár, hogy adnak nekik elég zsákot, csak kérni kell. Ezeknek a zsákoknak az árával azonban — drb-ként 5 P — az elosztót megterhelik. Ha tehát az elosztó ezeket a terhére elkönyvelt zsákokat a kisárusoknak kiadja, akkor vagy hiánya van az elosztói hitelkeretében, vagy pedig saját zsebéből kell a szükséges fedezetet előhuzni és kasszába befizetni. Ez pedig nem kevesebb, mint legalább 250 P. Erre azt mondják illetékes helyen, hogy az elosztók szedjenek minden kisárustól a zsákokra 5 P betétet. Nem tudjuk, vajjon mit szólnak ehhez azok a kisárusok, akik a napi rendelésükhöz sem tudják a szükséges pár pengőt előkaparni?

De tétellezzük fel, hogy mindez simán lehetséges. Mi történik azonban a zsákokkal, melyeket a kisárusok az elosztókhoz behoznak? Ne feledjük el, hogy az elosztókban a fokozott forgalom miatt ma mindenhol helyszűke van. Hova tegyenek ott 40—50 zsák papirost? Eltekintve attól, hogy — sajnós — a patkánytól kezdve a kolera-bacillust mindent összehordhatnának az elosztókba ezekben a papírhulladékokkal megtömött zsákokban. És ki vállalná a felelősséget a tűzveszélyért. Egy véletlenül, fegyelmetlenül segből eredő, vagy akár szándékosságból elkövetett gyújtogatásért? Mert ellensége aztán minden elosztónak éppen elég van! Ki felelne azért, ha a papírhulladék kigyulladására következtében az egész raktár le-

Diadal

SZIVARKAPAPIR ÉS SZIVARKAHÜVELY

égne? Mert a biztosítótársaság nem. De mindentől eltekintve fizikailag nincs hely 40—50, vagy esetleg több zsák papírhulladék tárolására.

Egyképen még lehetne ezen a kérdésen segíteni, ha ugyanis a kisárusok minden elosztóhoz aznap reggel vinnék be a hulladékpapírt, amikor a Raktár az elosztótól visszaviteti az üres kartonokat. Ezt azonban megint lehetetlenség megkivánni a kisárusoktól, hogy azért külön villamospénz kiadást vállaljanak. Hisz megközelítően sem kaphatnak annyit egy zsák papirosért, mint amennyire egyszerű oda-vissza villamosot kerül.

További hiba az a rengeteg adminisztráció, amivel a papírhulladék kezelése jár. Egy elosztóhoz legalább 40—50 kisárus tartozik. Minden alkalom-

mal minden zsákról külön jegyzéket kell kiállítani, minden zsákon ellenőrizni kell, rajta van-e a beküldő kisárus neve. Aki nem próbált még 40—50 zsákot így ellenőrizni, az el sem tudja képzelni, milyen munkát jelent ez. De elsősorban megint csak helyet igénylő munka ez. Magának a Dohányáruraktárnak is pokoli munkatöbbletet jelent a sok apró tételnek egyenkénti lemészárlása és azoknak elosztónként és azon belül kisárusenkénti jegyzékbe vétele. Az egyes tételeknek pénzre való átszámítása stb.

Nem is említjük meg mint fontosat azt a kérdést, hogy mit is kap pénzben a hulladékpapirosért a kisárus és az elosztó. Jelenleg egy kg. hulladékpapirosnak az ára 3.8 fillér. Most mit kapjon ebből a kisárus és

mit az elosztó? De ez egészen másodrendű kérdés, mert a papírt össze kell szedni még akkor is, ha semmit sem kapnánk érte.

A fent elmondottakból világosan kitűnik, hogy ennek az egészen egyszerűnek látszó kérdésnek a gyakorlatban milyen sok és elháríthatatlan akadályja van. És ezért nincs eredmény. A rendelkezés már több, mint egy hónapja kijött és az eredmény egyenesen siralmas, mondhatnánk nulla.

Pedig ez a kérdés is, mint minden más, egészen egyszerűen és biztos eredménnyel oldható meg. Íme ezt kérjük:

Jelöljön ki a Dohányjvédek tetszése szerinti számban papírhulladék kereskedőket, akik a körzetükből tartozó kisárusoktól az összegyűjtött papírhulladékot mondjuk havonta egyszer

A JANINA Cigaretta papír Rt.

BUDAPEST

gyártmányainak eladása a legtöbb hasznot biztosítja

Cigaretta hüvelyek:

SENATOR CELOFILTER kettős
füstsűrővel

SENATOR EXTRA vattabetéttel

JANINA füstsűrős

SENATOR CELOFILTER parafa-
véggel

Cigaretta papírosok:

SENATOR 60 lapos

SENATOR 120 lapos

SENATOR RAPID hajtogatott,
egyenként kihúzható lapokkal,
gummirozott széllel

SENATOR BLOK gummirozott szél-
lel, egyenként kitéphető lapok-
kal

JANINA SPECIALITÉ

elviszik. Az összegyűjtött mennyiséget ott a helyszínen lemészárolják és készpénzben kifizetik. Az átvételről elismervényt adnak a kisárusoknak, akik ezeket az elismervényeket ugyancsak havonta egyszer beviszik az elosztókhöz. Az elosztók az elismervényeket lajstromos kimutatás kíséretében beküldik a megkívánt hatóságoknak, (Dohányjövédék, vagy Dohányáraktár) melyek alapján könnyen összeállítható az összesen összegyűjtött papírmennyiség sulya. A papírhulladékkezelés pedig ilyen módon kötelesek lennének a trafikokban összegyűjtött papírmennyiségnek megfelelő sulyt a Dohányjövédék által kijelölt papírgyárnak beküldeni, ahonnan viszont ennek alapján a Dohányjövédék jogosan igényelhetne újra papírtanyagot.

Röviden ez volna az a mód, melynek segítségével eredményesen lehetne összegyűjteni a papírhulladékokat. Megkímélné az eljárást a kisárusokat az anyagi megterheléstől és főleg attól a kényelmetlenségtől, hogy neki a zsák papírt villanyoson kell cipelnie. Megkímélné az eljárást az elosztót a felesleges és nagy adminisztrációtól, de főleg elkerülhetővé tenné a roppant nagy tűzveszélyt. Nem gátolná az amugy is igen szűk helyre összehúzott forgalmat. Mentésiténé az eljárást a Dohányraktárt is a roppant nagy munkától, melyet az apró tételek mázsálgatása és jegyzékbe foglalása részére jelentene. És ami a legfontosabb, biztosan eredményre vezetne.

Ennek a gyűjtési módnak biztosan meg lenne az eredménye, mert mindenki szívesen foglalkozna a dologgal. Szívesen azért, mert minden magyar dohányárus van annyira öntudatos, hogy belássa, kötelessége ott és úgy segíteni a nemzetgazdasági szempontból fontos kérdések megoldásánál, ahogyan az tőle kitelik. Mindenki tisztában van ma már azszal, hogy vannak áldozatkészletek megkívánó kötelességek, melyek minden más szempontot megelőznek. Ilyennek tartjuk ma a papírhulladékgyűjtését is. De miért ne csinálhatnánk ezt úgy, hogy az mindenkinek egyformán előnyös módon történjék és nagyobb eredményt biztosít.

Minden célunk a segíteni akarás, amikor ezeket a sorokat közreadjuk. Nem bírálát és és nem ellenállás. Sőt, szeretnénk a kérdést tényleg megoldani. Ha tud valaki jobbat, segítsen és szöljön hozzá a kérdéshez. Szívesen helyet adunk minden tárgyilagos elgondolásnak. Azt szeretnénk csupán, hogy mi,

akik gyakorlati oldaláról ismerjük a dohányárudák és dohányárusok életét, olyan megoldást találjunk, mely kielégít minden érdeket és eléri a kitűzött célt. Jó volna, ha a kérdéssel a nagyárus kartársak is foglalkoznának, mert a papírgyűjtés a közeljövőben ki lesz terjesztve a vidékre is.

Ismét szőnyegen a Honvéd és Limitó

A sokat bolygatott és sok vitára alkalmas adó Honvéd és Limitó kérdésének rendezése új fejezetéhez érkezett el. Talán több visszaelést egyik gyártmány-nal sem követtek el, mint ezekkel a gyártmányokkal. Mint tudjuk, ezeket a gyártmányokat kizárólag a honvédség kötelékébe tartozók részére gyártatja a kincstár. Ennek ellenére szinte állandóan érkeztek be ugy hozzánk, mint a hatóságokhoz olyirányu panaszok, hogy ezeket a gyártmányokat, hogy úgy mondjuk, boldog, boldogtalan szívja. A Honvéd és Limitó forgalmazását korlátozó és előíró rendelkezések ugylátszik nem voltak elégségesek arra, hogy egyes rossz-hiszemű egyének azokat ki ne játszhatták volna és ezért történhetett meg, hogy ezeket a gyártmányokat olyanok is szívták, akik arra teljesen jogosulatlanok voltak.

A pénzügyminisztériumnak most kiadott rendelkezése olyan intézkedéseket tartalmaz, melyek megnehezítik majd a visszaélés-

seket. Az eddigi felvételezési rendtől eltérően ugyanis a jövőben Honvédet és Limitót, csak katonai vásárlási könyvre szabad kiadni. A könyvet a katonai parancsnokság állítja ki, a gazdasági hivatali főnök igazolja és másolattal állítja ki a rendelt mennyiséget. Az egyik példány a nagyárusnál, vagy elosztónál marad, a másik példány pedig a könyvben. Így az egyeztetésknél könnyen ellenőrizhető a kiszolgáltatót mennyiség összege.

Kétségtelen, hogy ez a módszer megnehezíti a visszaéléseket, de kétséges, vajon megszünteti-e? Véleményünk ebben a kérdésben változatlanul a régi: Ki kell dobni a kanapét! Vagyis, meg kell szüntetni ezeknek az áruknak gyártását. A honvédek kapjanak több „Lénungot” és akkor ők is ép úgy meg tudják venni a Leventét, mint más szegény ember. Elvégre a honvédek zsebpénzét a kincstár adja és dohány révén ismét oda kerülne vissza.

Az új záróratörvény október 17-én lép életbe

Kis- és nagyközségekben üzletet reggel 6 óra előtt nyitni és este 7 óra után nyitva hagyni nem szabad

A kereskedők régóta követelték, hogy az üzletek nyitvatartásának és zárórájának a kérdését az egész országban egységesen rendezzék. Időközben a kormány ilyen értelemben el is készítettett egy törvényjavaslatot, amelyet az országgyűlés elfogadott. A törvény okt. 17-én

lép életbe. Az új törvény intézkedik a vidéki árusítási üzletek zárórájára vonatkozólag. A törvény értelmében a kis- és nagyközségekben / köznapokon reggel 6 óra előtt kinyitni és este 7 órán tul, szombaton este pedig 8 órán tul nyitvatartani nem szabad. Törvényhatósági

jogu és megyei városokban élelmiszert vagy tüzelőanyagot árusító üzleteket reggel 6 órakor nyitnak és este 7 órakor, szombaton pedig 8 órakor zárnak. Egyéb nyitl árusítási üzletet köznapon reggel 7 óra előtt kinyitni és este 6 órán tul, szombaton pedig 7 órán tul nem szabad nyitvatartani. A déli szünet nem lehet több 3 óránál.

A törvény végrehajtásának ellenőrzésére munkaadókól és alkalmazottakból álló ellenőrző bizottságot alakítanak.

Vidéki kartársaink tájékoztatására egyben közöljük, hogy az új záróratörvény a kizárólagos dohányárusokra nem vonatkozik. Ők tehát nyithatnak korábban és zárhatnak későbbben is.

Kamarai csatlakozások

Losonc csatlakozása:

özv. Clopek Ferencné
Trizna Mária
Feldtám Ernő
özv. Varga Andrásné
Kubint Béla
Holnapi Gyula
Vágó József
Kertész Béla
Tóth László
özv. Tugoseviós Andorné
Krekus Lajos
Tóth Lajos
Farkas József
Hász Sándor
Keményik Pál
özv. Gombola Ferencné
Bodó György
Csaba Ferenc
Ledvényi Ferenc
özv. Buday Józsefné
özv. Kovács Józsefné
özv. Temesvári Ernőné
Kulinkó József
Rajkó Sándor
Rácz Lajos
Magnuszek János

Esztergom csatlakozása:

özv. Dohó Jánosné
Weiner Oszkár
Zentai Ferenc
Frank Péter
Tóth Károly
Holényi Lászlóné
Szabó Lajos
özv. Kumluk Jánosné
Putz Mihály
Sashegyi Ferenc

Kisárus kartárs!

Szívarkapapírt és hüvelyt a nagyárusnál és elosztónál vásárolj!

Margitta csatlakozása:

Zeiner Ferenc
Szőlősi József
Vána István
Romec Jenő
Makai N.
Gyarmati Ferenc
Bajló János
Kíthi Béla
Zsuzsó Mihály
Lékos Jónás
ö.zv. Horváth Mihályné
Nána Károly
Balogh László
Hindermar György.
Schöllen Károly
Domka Miklós
Oláh Károly
Zsembinszki Árpád
Debreceni Péter
ö.zv. Miron Gerőné

Érsekujvár csatlakozása:

Balogh Sándor
Vadkerti József
ö.zv. Oroszi Istvánné
vitéz Csákó Ferenc
ö.zv. Jocsák Lászlóné
ö.zv. Lauránszky Károlyné
Pányik János
ö.zv. Horváth Sándorné
ö.zv. Stokalesz Jánosné
Likóti Dező
Nagy Imre
Kardos Gyula
Gróf Józsefné
Brucsek Gyula
Gyén István
Plevka János
Szaladecsek Bomonkos
Plichta Ferenc
Michalik János
Bombicz Gyula
Kocsis Etelka

Tartsunk **VACO**
SZIPKÁT

Vidéki dohánynagy- és dohánycsárudába keressék nőlen, öskeresztény fiatalembert, aki e szakma minden ágában nagy jártassággal bír, valamint a papirszekción is képzett legyen. Megkereséseket referenciákkal „Garancia megkívántatik” jellegére a lap kiadójába kérek (1596).

40. elosztó csatlakozása:

Raksányi Antal
ö.zv. Tardi Emiline
Hegedűs Imre
ö.zv. Szucsek Alajosné
ö.zv. Beluch Sándorné
Malgot Márk
Garai Ábrahám
ö.zv. Sipos Jánosné
dr. Radó Gergely
Domonkos Péterné
Romanov János
Bóni Sándor
Déval Zoltánné
Friesz Károlyné
Horváth György
ö.zv. Hugyecz Jánosné
ö.zv. Karkis Nándorné
ö.zv. Laczay Edéne

ö.zv. Moóré Kálmáné
Kovács Gyula
Kleitl József
Ördög Lajos
ö.zv. Pávics Jenőné
Plachy Berta
Plesch Ferenc
ö.zv. Rápolthy Nagy Árpádné
Rechel Jánosné
ö.zv. Schömann Gyuláné
vitéz Tóth János
Tóth Kálmán
ö.zv. Weick Gézáné
ö.zv. Adorján Részőné
Ábrahám István
Horváth György
Tenőkes János
Tóth Lajos Budapest

(Folytatjuk.)

KÉRDÉS ÉS FELELET

Dohánynagyáruda, Mezötúr: Sörös Sándor 1941. évi tagdíja rendezést nyert, a pénz 1941. évi június hó 27-én beérkezett a Centrum Hitelesítveketbe, csak valami tévedés folytán nem kaptuk meg a jelentést. A befizetést Sörös kártársunk tagdíja javára elkönyveltük (1485).

Pergő Ida: A kamarai csatlakozási blankettákat a közölt címre elküldöttük. A blanketta hátlapján ismertetve van kivonatolva a Kamara célja és jelentősége, így tehát levelet nem írunk (1546).

Plesch Ferenc: A 88.174/1942. sz. alatt iktatott athelyezési kérelmet illetékes helyen nem találták teljesíthetőnek (613).

Vitéz Tomka Lászlóné: Nem tudjuk elmondani, hogy mi lehet az oka annak, miszerint szalapunkat nem kapja meg Kartársónk már hónapok óta. Mi rendszeresen küldjük, így tehát az csak a postán kallódhat el. Pár darab lapot pótlásként megküldtünk nb. címére (1518).

Dohánynagyáruda, Pécs: Az íbusz pécsi kirendeltsége a 7.20 P-t tévesen számította fel, miért is utasítva lett a Központ által ezen összeg visszafizetésére. Ezek szerint a nyomtatványszámla összegéből a 7.20 P-t ne tessék levonásba hozni (1561).

Vitéz Kovács András: A 74.398/1942. sz. alatt iktatott ügye — sajnos — nem nyert kedvező elintéztést (1012).

Biró Sándor: Ügye reményteljes. Száma 133.192/1942. Tárgyalás alatt áll (1168).

Tóth Miklós: Ügyében közben-szóló intézkedés van. Döntés még nincs. Figyelemmel kísérjük (1291).

Dohánynagyáruda, Győr: Az íbusz kirendeltség által tévesen felszámított összeg — a Központ intézkedésére — visszafizetést fog nyerni, így kérjük, hogy azt a nyomtatványszámla összegéből ne tessék levonásba hozni (1584).

Öz. Bretán Lászlóné: Kamarai csatlakozása talán valami tévedés folytán nem lett közölve. Küldünk címére egy másik csatlakozási blankettát, melyet kérünk aláírva visszaküldeni, hogy annak alapján csatlakozását figyelembevevessük és szalapunkban közzétevhessük (1441).

Kassai Farkas János: Kérését f. hó 3-án elintéztük. Örülünk, hogy némileg segítségére lehettünk (1564).

Kristóf Károly: Ügye után többször érdeklődtünk és mindezeig azt a választ kaptuk, hogy iratni nem érkeztek fel. Ügylátszik, az illetékes pénzügyhatóság saját hatáskörében fog intézkedni.

Figyelem! FONTOS! Figyelem!
Dohánynagyáruda (elosztó), kisáruda

pontos vezetéséről és elszámolásáról szóló nyomtatványok, használati utasításokkal, a gyakorlat alapján összeállítva, melyből filléryi pontossággal minden zárlat kitűnik, kizárólagos eladási joggal beszerezhető Somogyi Mihály Zalaegerszegi, dohánynagyáruda. (1099. szám.)

Nem szabad dohányozni csak

NIKOPALL szipkából NIKOPALL betéttel.

Óvja az egészségét! Trafikban kérjel

STROH, GOTTLIEB ÉS FIA
dohányzó cikkek nagykereskedése

BUDAPEST,
VII., Károly király-ut 9.

FECSKE szivarkapapír és hüvely

Gyártja:

Hazai Szivarkapapírt Előállító Kft. Budapest, V., Szalay-u. 3.

TAUSZKY ARTUR
cigarettafültők, pipák és az összes
dohányzó cikkek gyártása
Budapest, VII., Akácia-u. 13. Tel. 222-625.

KINDEA LAJOS

papírra-, írócses-, cigaretta-, papír-, hüvely- és gyula-nagykereskedő
Budapest, VI., Rózsa-utca 44. szám. — Telefon: 221-870.

OLLESCHAU, SPORT

SZIVARKAPAPIROKAT, HÜVELYEKET, VALAMINT

FÜST SZIVARKAHÜVELYEKET GYÁRTJA

SAMUM-ALTESSE szivarkapapír és dobozgyár R. I.

BUDAPEST, XIII., GÖMB-U. 32. TEL.: 292-709.

PROHÁSZKA KÁROLY

papír-, író- és iskolaszerek, szivarkapapír-hüvely, gyufa és
mindennemű dohányzó-cikkek nagykereskedése

BUDAPEST, II. KERÜLET, CSALOGÁNY-UTCA 55. SZÁM.

TELEFON: 357-782.

TELEFON: 357-782.

Borotvapengék és borotválkozó cikkek legolcsóbb beszerzési helye

TEMPO, G. M. B. NIKOTEX, TRAFIK stb.

pengék kizárólagos eladása.

BOROTVAPENGE-SZAKÜZLET BUDAPEST, VIII., NAGYTÁDI
SZABÓ-UTCA 42. SZÁM. — TELEFON: 144-974.

A kiadásáért felelős: vitéz Csuhás Endre.

Kiadótulajdonos: „Baross Szövetség Kereskedő, Iparos, Rokonszakmák és Termékek Országos Egyesülete”

„Grafika” Nyomdávalalat (Holl Béla)
Ujpest, Jókai-utca 18. szám.
Telefon: 495-516.